

rencen anmodede de Delegerede om at anbefale deres Regeringer at undersøge det paagældende Forhold saavel fra et sagligt som fra et juridisk Synspunkt, saaledes at de kunde lade Sekretariatet tilflyde Meddelelser om det Standpunkt, de agtede at indtage.

Da der var Mulighed for de endnu bundne Stater for at frigøre sig for Konventionen pr. 30. Juni 1931, og da der fremkom Rygter om, at Norge og Holland vilde melde sig ud af Konventionen; optoges Spørgsmaalet til Drøftelse mellem Oslomagterne i Genève i Maj 1931 med det Resultat, at ingen af de paagældende Magter benyttede sig af den nævnte Ret.

Under 27. Juli 1931 har derimod den portugisiske Regering meddelt Folkeforbundet, at den betragter sig som frigjort fra Konventionens Forpligtelser fra 30. Juni 1931 at regne.

Punkt 5. *Udlændinges Stilling, navnlig med Hensyn til Næringsvirksomhed.*

Konferencen udtalte herom, at den var underrettet om, at der foregik Meningsudvekslinger mellem forskellige Regeringer for at udfinde de Principer, paa Basis af hvilke en Konvention, som betyder et Fremskridt i Forhold til den nuværende Tilstand, kunde afsluttes, og Konferencen udtalte Haabet om, at disse Samtaler vilde føre til Resultater, som muliggjorde den internationale Conference angaaende Udlændinges Behandling at genoptage sit Arbejde under gunstigere Vilkaar.

Paa den belgiske Regerings Initiativ har der senere været ført en Række Forhandlinger mellem Belgien, Frankrig, Italien, Nederlandene, Schweiz, Storbritannien og Tyskland om dette Spørgsmaal, og disse resulterede i et Forslag fra belgisk Side om Genoptagelse af Sagen. Dette Forslag fremsattes paa det af Studieudvalget for europæisk Sammenslutning i Maj 1931 i Genève afholdte Møde, og Udvalget gav sin Tilslutning dertil.

Forslaget gaar ud paa, at Konventionen søges gennemført paa den mest liberale Maade, men saaledes at de enkelte Lande

kan tage nærmere opregnede, bestemte Forbehold, naar saadanne er motiverede ved den eksisterende Lovgivning eller lign.

Andre Spørgsmaal. Efter den franske Delegations Anmodning udarbejdede Sekretariatet et Memorandum angaaende Arbejdet med de ikke-tarifære Spørgsmaal, der omhandlede i Protokollen af 24. Marts 1930, men som ikke oprindeligt var medtaget i Programmet for denne Conference.

Det paagældende Memorandum omfattede bl. a. et Forslag om Tilvejebringelse af en Forligs- og Voldgiftsinstitution for kommercielle (handelspolitiske) Spørgsmaal, Mestbegunstigelsesklausulen, Mærkning af Varer og Oprindelsesbetegnelser, Dumping og Eksportpræmier, Spørgsmaal vedrørende Plante- og Dyresygdomme og indirekte Protektionisme.

Det 2. Møde af den 2. Conference om en økonomisk Fællesaktion fandt Sted fra 16.—18. Marts 1931. Indtil da havde foruden de ovennævnte 10 Stater ogsaa Grækenland og Nederlandene deponeret deres Ratifikationsinstrumenter til Konventionen. Desuden havde Spanien fremsat Anmodning om at maatte tiltræde Konventionen (senere er denne blevet ratificeret ogsaa af Frankrig; den tyske Rigsdag gav sit Samtykke til Ratifikationen den 25. Marts; men Tyskland ratificerede ikke, da dette Land betragtede Konventionen som bortfaldet med Martskonferencen).

Paa dette andet Møde fremkom der forskellige Forslag med Hensyn til Ikraftsættelsen af Konventionen. Et af Forslagene gik ud paa, at denne straks skulde sættes i Kraft med en suspensiv Klausul, d. v. s. at Virkningerne skulde være suspenderet, indtil visse nærmere præciserede Betingelser var opfyldt. Fra engelsk Side fremkom Forslag om at udsætte Konferencen til senere under Hensyn til, at Konventionen ikke indeholdt Bestemmelser, der kunde udelukke dette. Fra tysk Side foresloges det, at Konventionen straks skulde sættes i Kraft, men Tyskland maatte stille visse Landes Deltagelse, bl. a. Storbritanniens og Frankrigs, som Betingelse for sin Del-